

Heimdall-broder m fl,

Närmast andaktsfullt föreföll auditoriet när vi i tisdags behagligt lotsades runt den pekingska världshorizonten av en manufri talare med kremlologiskartad insikt i ämnet "Hur tänker de i Peking?" Han, förre Peking-ambassadören m m **Lars Fredén**, inledde emellertid sitt anförande med reflektioner över det kinesiska ledarskiktets nationella självbild och påpekade att mycket på sitt sätt inte är så annorlunda nu jämfört med kejsartiden vad gäller maktstruktur och slutenhet.

Det politiska systemet är helt visst inte längre kommunistiskt eller ens socialistiskt, förklarade talaren, men leninistiskt uppifrån och ner, präglad av interndisciplin och ledarkult. Vidare har känslor av förödmjukelse visavi omvärlden präglad landet ända sedan 1800-talet och betydelsen av denna "ressentimentsnationalism" bör inte underskattas och skiljer sig än så länge från vad talaren ville kalla sund patriotism. Rollen som global makt är man ännu inte van vid och betydelsen av havet som maktpolitisk spelplan har man ringa erfarenhet av.

Förhållandet till Ryssland har karaktären av resonemangsäktenskap, som inte kan vara i längden. Ryssland fruktar Kina, som i sin tur anser Ryssland för vekt och föraktar landet utom dess rymdprestationer och dess ballett. Relationen till Japan är neurotisk efter nederlaget i kriget 1894-95 och Japans invasion av Manchuriet 1931 och hela Kina 1937. Nordkorea har man inte ett särskilt gott förhållande till - landet har inte visat någon tacksamhet för hjälpen under Korea-kriget, den nuvarande regimen i Pyongyang är även i Pekings ögon bisarr och nordkoreanska kärnvapen innebär ett latent hot också mot Kina. Sydkoreas teknologiska nivå är däremot viktig för Kina, som har livligt handelsutbyte med detta land. För Vietnam har Kina respekt och vad gäller EU vill Kina att det skall vara öppet för dess investeringar. Situationen visavi USA präglas av hatkärlek - man beundrar the American way of life, även om denna väg är rörig och i många avseenden dysfunktionell, och det är mycket populärt bland kinesiska studenter att besöka och studera i USA. Centralasien slutligen med dess forna sovjetiska -stanländer är inte lätthanterligt men av stor vikt, när man nu ägnar sig åt det gigantiska projektet att återskapa Sidenvägen fast i modern tappning.

I förbigående kommenterade talaren att han fortfarande kallar huvudstaden för Peking, därför att det ju är ett namn med mycket gammalt burskap i svenska språket. Avslutningsvis återkom han så till dels sina sentida erfarenheter av cyklande kors och tvärs i Kina, vilka han sade först nu fått honom att lära känna landet och dess topografi så att säga på riktigt, dels sina numera rika erfarenheter

av att göra den icke-dansande rollen som "Utlänningen" i den kinesiska nationalbalettens version av Peter Tjajkovskijs "Nötknäpparen".

Ovanligt många hade anmält sig till denna sammankomst med årsmöte och bjöds efter det sedvanliga minglet på utsökt ugnsbakad lax med hummersås, sparris och färskpotatis. Särskilt välkomnades några som deltog som medlemmar för första gången, nämligen lokalhistorikern **Lars-Åke Boström**, ambassadören m m **Jonas Hafström**, advokaten **Nils Hyllienmark** (liksom fö kvällens föredragshållare utbildad vid Försvarets Tolkskola i Uppsala), onkologen **Clas Ebbe Lindholm**, som vid kaffet harangerades för sitt bejublade inhopps med bara någon timmes varsel vid Sällskapets decembersammankomst, helsingborgsadvokaten **Sven A Olsson**, som redan otaliga gånger uttryckligen beklagat oöverkomliga förhinder, skabersjögreven **Peder Thott**, samtidshistorikerns **Bengt Åhsberg** och helsingborgsnumismatikern och mynthatlaren **Peter Österlund**. Även några gäster hälsades särskilt, nämligen speciellt inbjudne Kina-kännaren **Bertil Lundahl** och ingenjörerna **Claes von Otter** och **Anders Weibull**.

Några nyheter aviserades. Sålunda fotograferade **Göran Iveberg** så gott som alla deltagande medlemmar för ett planerat porträttgalleri, knutet till medlemsmatrikeln, varjämte aviserades dels framtagande av vykort med Fritz Kärfve-tavlan "En kväll i Heimdall" som motiv, dels fortsättningsvis medlemsmedtagna konstverk som karamellobjekt, passande nog med början vid nästa sammankomst, **den 3 april**, då förra statsfrun och Bukowski-intendenten **Louise Lyberg** talar under rubriken "Falskt och äkta - konsten att bedöma konst".

Årsmötesförhandlingarna klarades utan mankemang. I förekommande fall omvaldes styrelsemedlemmarna med undantag för **Jörgen Larsen**, som efter drygt tio års medlemskap i Sällskapet, varav sex år i styrelsen, hänvisat till sin ålder och undanbett sig omval och nu vederbörligen avtackades, efterträdd av civilekonomen **Peter Löwegren**, Lund. Hedersledamoten **Sven Anders Söderpalm** tecknade ännu en gång på sedvanligt mästerligt sätt under året bortgångna medlemmars minne - professorn **Nils Olof Bosemark**, VDn **Lars Frimodig**, grosshandlaren **Hans Jerenäs** och ambassadören **Martin Hallqvist**.

Årsmötet avslutades med att styrelsen in corpore, dock naturligen med undantag av dess ordförande, tillkännagav dels att man inrättat av ett årligt stipendium, "**Frank Orton-stipendiet**", till någon "som i Sällskapet Heimdalls anda gjort särskilt betydelsefulla insatser för att stödja och utveckla Sällskapet", dels att förste stipendiat var den i vars namn stipendiet inrättats. Stipendiaten uppvaktades med en magnifik blomsteruppsats, med stipendiesumman 3 000 kr i ovikta och inramade sedlar till en passande middag på t ex "Restaurang

Årstiderna” samt med en elegant hyllningskantat, komponerad och uppläst av **Hans Barenthein**.

Det vart en fin kväll!

Högst sällskapliga hälsningar

Frank Orton

Ordf